

1. КОНСТИТУЦИЯ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Обнародвана, ДВ, бр. 56 от 13 юли 1991 г.,
в сила от 13 юли 1991 г., изм. и доп., бр. 85 от 26
септември 2003 г., бр. 18 от 25 февруари 2005 г., бр. 27
от 31 март 2006 г.; бр. 78 от 26 септември 2006 г. —
Решение № 7 на Конституционния съд от 2006 г.,
изм. и доп., бр. 12 от 6 февруари 2007 г.

(Извлечение)

Глава втора ОСНОВНИ ПРАВА И ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА ГРАЖДАННИТЕ

- Чл. 30.** (1) Всеки има право на лична свобода и неприкосновеност.
(2) Никой не може да бъде задържан, подлаган на оглед, обиск или на друго посегателство върху личната му неприкосновеност освен при условията и по реда, определени със закон.
(3) В изрично посочените от закона неотложни случаи компетентните държавни органи могат да задържат гражданин, за което незабавно уведомяват органите на съдебната власт. В срок от 24 часа от задържането органът на съдебната власт се произнася по неговата законосъобразност.
(4) Всеки има право на адвокатска защита от момента на задържането му или на привличането му като обвиняем.
(5) Всеки има право да се среща насаме с лицето, което го защиства. Тайната на техните съобщения е неприкосновена.

Чл. 56. Всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси. В държавните учреждения той може да се явява и със защитник.

Глава шеста СЪДЕБНА ВЛАСТ

Чл. 122. (1) Гражданите и юридическите лица имат право на защита във всички стадии на процеса.

(2) Редът за упражняване правото на защита се определя със закон.

Чл. 134. (1) Адвокатурата е свободна, независима и самоуправляща се. Тя подпомага гражданите и юридическите лица при защитата на техните права и законни интереси.

(2) Организацията и редът на дейността на адвокатурата се уреждат със закон.